

Sikeres Gyermekhét a község óvodáiban

Jó néhány évtizeddel ezelőtt, ifjú pedagógus koromban, – istenem, de szép is volt! – több szervezet mellett a Gyermekbarátok Egyesületének vezetőjeként színdarabokat szerveztünk gyermekszereplőkkel saját készítésű dekorációkkal (papírból!), és vasárnap délelőttönként előadtuk a szülő- és diákközönségnek. Akkor még nem volt hivatalos gyermekhét, de sem komputer, mobil. Ám változnak az idők! Modernizálódtunk. De örömkre, Szerbiában már több éve október első hetében ünnepeljük a Gyermekhetet, amit a törvény szabályoz. Ez már nemzetközivé vált.

A magyarkanizsai Gyöngyszemeink IEI az október 6–10-ig tartó időszakra gazdag programot szervezett. Annak minden napján olyan aktivitásnak örülhettek a kicsik, amely az óvodai hétköznapiakban kivételes eseménynek számítanak.

Körmöczy Valéria aligazgató ennek kapcsán így nyilatkozott:

– Intézményünk, községünk összes óvodaépületben minden gyermek egyformán részesül a programokban, amely ötféle volt a korosztálynak megfelelően. Helyszínek: óvoda- és iskolaépületek, színházterem, sportpálya, Magyarkanizsa központja. Némelyeket a gyermekek utaztatásával tudtuk megvalósítani. A hét a gyermekekkel való törődésről, szeretetről szólt, és szívből örülünk, hogy ilyen örömet szerezhettünk nekik. A Gyermekhét a magyarkanizsa önkormányzat anyagi támogatásának, valamint a Cnesa – OMI-val, a község általános iskoláival, a szabadkai Gyermekszínházzal és a Zentai Magyar Kamaraszínházzal való együttműködésnek köszönhetően valósult meg – közölte Valika.

Az első három napon, hétfőtől szerdáig a NIS Naftgas támogatásával a kultúrprogram keretében a kicsik a PINOKKIÓ nevelő hatású mesereményt tekinthették meg szerb és magyar nyelven, színházban, illetve a Szabó Magda: Sziget-kék mesejátékát. A Kacsatojás magyar nyelvű előadást a horgosi Napraforgó óvodában, meg a kispiai és a martonosi iskolában. A szerdán sorra kerülő Jó helyen vagyunk itt... szabadkai Juhász Zenekar lemezbemutató élő koncertje is nagy tetszést aratott a vidám gyermekdalokkal, mert az ovisok együtt énekeltek, és felállva, kéz- és lábmozdulatokkal kísérték az előadott műsorszámokat. A koncert a Cnesa OMI A népi hagyományok ápolása és megismertetése a gyerekekkel elnevezésű pályázatának keretén belül, vagyis a Szekeres László Alapítvány támogatásával valósult meg. Felüdülés volt mindannyiunk számára!

A könyvtárlátogatást és könyvkiállítást is beiktatták a gyermekheti programba, amelynek célja a könyvszeretetre való nevelés és a helyi József Attila Könyvtárral illetve a község településének könyvtáraival való együttműködés, ahonnan az ovisok a szülők kíséretében mesekönyveket kölcsönözhetnek ki. Sajátjukat is elhozhatták az óvodákba, melyekből az óvónók meséltek nekik, ők pedig lerajzolták azokat. Ezek alkotják a kiállítást, amelyek szerintem jól sikerültek, és kedves színfoltjai a programnak. A tárlat nem stagnáló, mert a könyveket, egész héten így a kiállítás témáját is váltogatják.

Nagyon kedvezett a napsugaras őszele a sportnapnak is, pénteken, mert a község minden óvodájának játszóterén az óvó nénik poligonon ügyességi játékokat szerveztek aznap délelőtt az intézménynek saját „sportfelszereléseikből”. A Gyöngyszemeinkben láthattam, hogy a kicsik nagyon élvezték az „alagúton” való átbújást, mászást, a csúszást a csúszdán, a karikákon való ugrást, az egyensúlygyakorlatot, a mélybeugrást és egyéb játékos ügyességet, bátorságot igazgató gyakorlatot.

Látványos volt a magyarkanizsai óvodások által készített fantáziadús krétarajz is, amit a városháza előtti Kisparkban kreáltak, illetve a község többi ovisa a települések főterein hasonló ügyességgel készített.

A minden elismerést megérdemlő Gyermekhétnek – ahol a kicsik a szórakozással egy időben, testben-lélekben feltölthetők, barátkozhattak – méltó fináléja volt a Zöltség- és Gyümölcsnap, illetve a Zöltség manó az óvodában nevű kiállítás. A község minden ovijában a gyermekek zöltségből kis állatkákat, pl. sünit, teknőcöt, nyuszt, illetve különböző figurákat, apró járműveket készítettek, amelyekben gyönyörködhattunk az óvodák előcsarnokaiban, mert valóban ennivalók és kíváncsiak voltak.

Teleki Mária

Fotók: Horváth Éva, Iván László